

Czwartek, 10 marca 2022 r.

P9_TA(2022)0073

Trzeci unijny plan działania w sprawie równości płci

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2022 r. w sprawie trzeciego unijnego planu działania w sprawie równości płci (2021/2003(INI))

(2022/C 347/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 18 grudnia 1979 r. oraz zalecenie ogólne Komitetu ONZ ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet (CEDAW) nr 30 w sprawie roli kobiet w zapobieganiu konfliktom, podczas konfliktów oraz w środowisku pokonfliktowym z 18 października 2013 r.,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania z 1995 r. przyjęte na Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet oraz rezultaty konferencji przeglądowych,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jej wejście w życie w UE 21 stycznia 2011 r. zgodnie z decyzją Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 3 marca 2021 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030” (COM(2021)0101),
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przyjętą we wrześniu 2015 r. i zawarte w niej cele zrównoważonego rozwoju, w szczególności cele nr 1, 4, 5, 8, 10 i 17,
- uwzględniając Konwencję nr 100 Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r.,
- uwzględniając Konwencję nr 111 MOP dotyczącą dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r.,
- uwzględniając Konwencję nr 190 MOP w sprawie eliminacji przemocy i molestowania w miejscu pracy z 2019 r.,
- uwzględniając zalecenie MOP nr 202 z 2012 r. w sprawie minimum ochrony socjalnej,
- uwzględniając czwartą Konwencję genewską o ochronie osób cywilnych podczas wojny z 12 sierpnia 1949 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010), 2106 (2013), 2122 (2013), 2242 (2015), 2467 (2019) i 2493 (2019) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej z 11 maja 2011 r. (konwencja stambulska),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi z 16 maja 2005 r. i Konwencję o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych z 25 października 2007 r.,
- uwzględniając Międzynarodową Konferencję na temat Ludności i Rozwoju (ICPD), która odbyła się w Kairze w 1994 r., oraz jej program działania, a także wnioski z jej konferencji przeglądowych, i szczyt w Nairobi w 2019 r. (ICPD+25) z okazji 25. rocznicy konferencji w Kairze,

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- uwzględniając program działań z Addis Abeby przyjęty na Trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju w lipcu 2015 r.,
- uwzględniając „Spotlight”, wspólną inicjatywę UE i ONZ na rzecz wyeliminowania wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt,
- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 8, art. 153 ust. 1 i art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z czerwca 2016 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Bezpieczeństwa z 25 listopada 2020 r. pt. „Trzeci unijny plan działania w sprawie równości płci – ambitny program na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w działaniach zewnętrznych UE 2021–2025” (GAP III) (JOIN (2020)0017) oraz towarzyszący mu wspólny dokument roboczy służb Komisji pt. „Cele i wskaźniki do oceny wdrażania trzeciego planu działania w sprawie równości płci (2021–25)” (SWD(2020)0284),
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/522 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia („Program UE dla zdrowia”) na lata 2021–2027 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 282/2014^(?),
- uwzględniając dokument programowy Sekretarza Generalnego ONZ pt. „The Impact of COVID-19 on Women” [Skutki COVID-19 dla kobiet] opublikowany 9 kwietnia 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Funduszu Ludnościowego ONZ (UNFPA) zatytułowane „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage” [Wpływ pandemii COVID-19 na planowanie rodziny i położenie kresu przemocy ze względu na płeć, okaleczaniu narządów płciowych kobiet i dziecięcym małżeństwom] opublikowane 27 kwietnia 2020 r.,
- uwzględniając rozpoczętą w listopadzie 2020 r. globalną strategię Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) na rzecz eliminacji raka szyjki macicy jako problemu zdrowia publicznego,
- uwzględniając komunikat Komisji z 5 marca 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),
- uwzględniając Wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka,
- uwzględniając unijny plan działania na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa na lata 2019–2024 z 5 lipca 2019 r.,
- uwzględniając Forum Pokolenia Równości, które odbyło się w Meksyku od 29 do 31 marca 2021 r. i w Paryżu od 30 czerwca do 2 lipca 2021 r., a także ogłoszone tam zobowiązania do przyspieszenia postępów w osiąganiu równości płci na całym świecie, a także globalny plan przyspieszenia działań na rzecz równości płci oraz nowe porozumienie w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz operacji humanitarnych, zainicjowane w wyniku forum,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny wymiar Europy^(?),

^(?) Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 1.

^(?) Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- uwzględniając rezolucję z 31 maja 2018 r. w sprawie wdrożenia wspólnego dokumentu roboczego służb Komisji (SWD(2015)0182) pt. „Równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet: odmiana losu dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020”⁽⁴⁾,
  - uwzględniając rezolucję z 12 lutego 2020 r. w sprawie strategii UE mającej położyć kres okaleczaniu żeńskich narządów płciowych na świecie⁽⁵⁾,
  - uwzględniając rezolucję z 13 lutego 2020 r. w sprawie priorytetów UE na 64. sesję Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet⁽⁶⁾,
  - uwzględniając rezolucję z 23 października 2020 r. w sprawie równouprawnienia płci w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE⁽⁷⁾,
  - uwzględniając rezolucję z 21 stycznia 2021 r. w sprawie perspektywy płci w okresie kryzysu związanego z COVID-19 oraz w okresie pokryzysowym⁽⁸⁾,
  - uwzględniając rezolucję z 21 stycznia 2021 r. w sprawie zniwelowania przepaści cyfrowej między kobietami a mężczyznami: kobiety w sektorze cyfrowym⁽⁹⁾,
  - uwzględniając rezolucję z 24 czerwca 2021 r. w sprawie 25. rocznicy Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju (ICPD25) (szczyt w Nairobi)⁽¹⁰⁾,
  - uwzględniając rezolucję z 24 czerwca 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie w UE w kontekście zdrowia kobiet⁽¹¹⁾,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Handlu Międzynarodowego i Komisję Budżetową,
  - uwzględniając wspólne sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A9-0025/2022),
- A. mając na uwadze, że równouprawnienie płci jest wartością popieraną przez Unię Europejską oraz podstawowym i powszechnym prawem człowieka;
- B. mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć we wszystkich jej formach, zwłaszcza kobietobójstwo, jest najbardziej skrajną formą nierówności płci; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć należy rozumieć jako ekstremalną formę dyskryminacji i naruszenie praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że konieczna jest obrona praw kobiet oraz zwalczanie wszelkich form wykorzystywania, przemocy, ucisku i nierówności między kobietami a mężczyznami; mając na uwadze, że zapobieganie przemocy ze względu na płeć wymaga kwestionowania norm płciowych, które utrwalają nierówności, oraz przyjmowania i wdrażania, między innymi, skutecznych środków ustawodawczych i reform;
- D. mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć jest zarówno przyczyną, jak i skutkiem nierówności strukturalnych oraz braku równego podziału władzy; mając na uwadze, że zwalczanie przemocy wymaga zrozumienia jej przyczyn i czynników przyczyniających się do jej występowania; mając na uwadze, że różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn są głęboko zakorzenione w społeczeństwie i oparte na stereotypach płciowych; mając na uwadze, że angażowanie mężczyzn i chłopców w działania na rzecz równości płci stanowi zarówno cel, jak i warunek wstępny osiągnięcia trwałej i efektywnej równości;

⁽⁴⁾ Dz.U. C 76 z 9.3.2020, s. 168.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 294 z 23.7.2021, s. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 294 z 23.7.2021, s. 58.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 202.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 191.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 232.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 81 z 18.2.2022, s. 63.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 81 z 18.2.2022, s. 43.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- E. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet i dziewcząt przyjmuje różne, niewykluczające się wzajemnie formy, w tym cyberprzemocy; mając na uwadze, że według szacunków ponad połowa (58 %) z 14 tys. kobiet i dziewcząt w 31 krajach była nękana i atakowana w internecie;
- F. mając na uwadze, że kobiety, których tożsamość i podatność na zagrożenia charakteryzuje się interseksjonalnością, są w większym stopniu narażone na przemoc i molestowanie;
- G. mając na uwadze, że inicjatywa „Spotlight” została podjęta przez UE i ONZ w celu zwalczania przemocy, w tym przemocy seksualnej, wobec kobiet i dziewcząt;
- H. mając na uwadze, że wykorzystywanie seksualne stanowi poważną formę przemocy i wyzysku dotyczącą przede wszystkim kobiety i dziewczęta; mając na uwadze, że UE powinna wspierać kraje partnerskie, aby zwiększyły finansowanie wsparcia społecznego oraz dostępu do usług publicznych dla ofiar handlu ludźmi lub wykorzystywania seksualnego, ze wsparciem psychologicznym i socjalnym zapewnianym przez specjalistów, a także wprowadziły wyspecjalizowane usługi ukierunkowane na pełną społeczną i gospodarczą integrację kobiet i dziewcząt znajdujących się w trudnej sytuacji, aby uwolnić je od wykorzystywania seksualnego;
- I. mając na uwadze, że dostęp do usług ochrony zdrowia oraz praw i zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego musi być powszechny; mając na uwadze, że prawa w zakresie zdrowia, w szczególności zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, są prawami podstawowymi kobiet i należy je wzmacniać, a nie w jakikolwiek sposób osłabiać czy odbierać; mając na uwadze, że rozpowszechnia się narracja, która zagraża ochronie praw seksualnych i reprodukcyjnych zarówno w UE, jak i poza jej terytorium;
- J. mając na uwadze, że kobiety w całej swojej różnorodności doświadczają krzyżowej dyskryminacji strukturalnej ze względu na rasę, pochodzenie etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, stan zdrowia, status społeczno-ekonomiczny, pochodzenie społeczne, wiek, klasę, status uchodźcy lub imigracyjny, orientację seksualną i tożsamość płciową, co należy uznać za tymczasowe bariery dla pełnego korzystania z praw podstawowych;
- K. mając na uwadze, że w globalnej wiedzy i zarządzaniu zasadnicze znaczenie ma gromadzenie zdezagregowanych i mierzalnych danych na temat nierówności płci, z uwzględnieniem czynników przekrojowych;
- L. mając na uwadze, że prawa kobiet i dziewcząt są zagrożone, a przestrzeń dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza broniących praw kobiet, a także dla organizacji feministycznych i oddolnych, kurczy się w wielu krajach zarówno wewnątrz, jak i poza UE; mając na uwadze, że na całym świecie obserwuje się niepokojący atak na prawa kobiet i osób LGBTQI+, wiążący się z ograniczeniami dotyczącymi zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nimi praw oraz zakazywaniem edukacji seksualnej i badań nad płcią kulturową;
- M. mając na uwadze, że wzmacnianie pozycji organizacji społeczeństwa obywatelskiego broniących praw kobiet i dziewcząt w krajach partnerskich oraz przekazywanie im odpowiedniego finansowania mają kluczowe znaczenie w tworzeniu nowych postaw społecznych i osiąganiu porozumienia w obszarze równości płci; mając na uwadze, że aktywny udział organizacji kobiecych działających w terenie jest niezbędny dla pomyślnego wdrażania GAP III;
- N. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta odczuwają nieproporcjonalnie częściej skutki coraz częstszych sytuacji nadzwyczajnych, wynikających między innymi z konfliktów zbrojnych, klęsk żywiołowych i zmiany klimatu;
- O. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 i środki izolacji mają poważne konsekwencje dla kobiet i dziewcząt oraz pogłębiają istniejące nierówności płci, zwłaszcza w dostępie do edukacji i opieki zdrowotnej, w szczególności w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, i zakłócają równowagę między życiem zawodowym i prywatnym; mając na uwadze, że prowadzi to do wzrostu przemocy uwarunkowanej płcią oraz nierówności społecznych i gospodarczych;
- P. mając na uwadze, że kobiety niewspółmiernie bardziej odczuwają skutki pandemii; mając na uwadze, że około 70 % pracowników socjalnych i pracowników służby zdrowia walczących na pierwszej linii z COVID-19, zarówno pielęgniarek, lekarzy, jak i osób sprzątających, to kobiety; mając na uwadze, że kobiety, które pracowały z domu, były bezrobotne lub pracowały w niepełnym wymiarze czasu pracy, znalazły się pod jeszcze większą presją, gdyż nadal wykonują większość obowiązków domowych i związanych z opieką rodzinną; mając na uwadze, że jak wskazują dostępne dane, liczba kobiet, które padły ofiarą przemocy lub molestowania, wzrosła w czasie izolacji spowodowanej COVID-19;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- Q. mając na uwadze, że liczba kobiet w dziedzinach związanych z nauką, technologią, inżynierią i matematyką (STEM) jest niedostateczna;
- R. mając na uwadze, że równa reprezentacja, udział i wpływ kobiet i mężczyzn w życiu politycznym to warunek wstępny prawdziwie demokratycznego społeczeństwa; mając na uwadze, że konstruktywny udział kobiet i dziewcząt w zapobieganiu konfliktom i ich rozwiązywaniu oraz w odbudowie zwiększa trwałość pokoju;
- S. mając na uwadze, że zwalczanie nierówności będzie odgrywać zasadniczą rolę w odbudowie po pandemii; mając na uwadze, że uczestnictwo, reprezentacja i przywództwo dziewcząt i kobiet powinny mieć pierwszorzędne znaczenie podczas opracowywania, wdrażania i oceny takich środków;
- T. mając na uwadze, że osiągnięcie poszanowania godności ludzkiej i równości płci nadal stanowi wyzwanie; mając na uwadze, że żaden kraj na świecie nie jest bliski osiągnięcia równości płci przed 2030 r.;
- U. mając na uwadze, że GAP III powinien stanowić ramy dla aktywnego wkładu działań zewnętrznych UE w zwalczanie nierówności płci; mając na uwadze potrzebę pełnego wdrożenia GAP III jako kluczowego instrumentu powstrzymującego dyskryminację i marginalizację oraz chroniącego godność kobiet i dziewcząt i ich prawa, opowiadającego się za uwzględnianiem kwestii płci we wszystkich międzynarodowych programach współpracy oraz za włączeniem równości płci do krajowych planów i strategii, we współpracy z partnerami lokalnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego;
- V. mając na uwadze, że należy przyjąć bardziej strategiczne i systematyczne podejście do współpracy między UE i państwami członkowskimi w kwestiach dotyczących płci w krajach partnerskich; mając na uwadze, że misje i delegatury UE odgrywają ważną rolę we wdrażaniu GAP III oraz że wiedza fachowa personelu delegatur i misji ma duże znaczenie dla jego pomyślnej realizacji; mając na uwadze, że Komisja powinna zapewniać delegatom pomoc techniczną w pierwszym etapie wdrażania planów na szczeblu krajowym (CLIPs – ang. country level implementation plans);
1. przyjmuje z zadowoleniem nowy trzeci Plan działania UE w sprawie równości płci na lata 2021–2025 oraz zawarty w nim apel o równość płci na świecie, oraz traktuje go jako kontynuację prac, wyciąganie wniosków i wykorzystywanie doświadczeń i sukcesów GAP II; przyjmuje z zadowoleniem ulepszenia, zobowiązania i wszechstronne cele GAP III, w szczególności przekształcenie go z dokumentu roboczego we wspólny komunikat, zgodnie z wnioskiem Parlamentu Europejskiego z rezolucji z 23 października 2020 r. w sprawie równości płci w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE;
  2. przyjmuje z zadowoleniem integracyjny charakter procesu konsultacji podjętych podczas opracowywania GAP III oraz uwzględnienie w nim zaleceń Parlamentu, państw członkowskich i punktów kontaktowych UE ds. równouprawnienia płci, w szczególności organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających na rzecz praw kobiet;
  3. ubolewa, że Rada nie osiągnęła jednomyślności w sprawie konkluzji ze względu na sprzeciw ze strony czterech państw członkowskich wobec słowa „gender”, co utrudnia formalne zatwierdzenie planu działania; podkreśla, że świadczy to dobitnie o kwestionowaniu równouprawnienia płci i praw kobiet; ponawia apel o ustanowienie nowego składu Rady ds. równości płci obejmującego unijnych ministrów i sekretarzy stanu odpowiedzialnych za równość płci, aby ułatwić uwzględnianie aspektu płci we wszystkich obszarach polityki UE, w tym w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa oraz polityce rozwojowej; wzywa do wysiłków na rzecz wypracowania wspólnego stanowiska UE oraz do zdecydowanych działań w celu jednoznacznego potępienia ataków na równouprawnienie płci;
  4. zwraca uwagę, że UE ma do odegrania ważną rolę w dążeniu do osiągnięcia równości płci na świecie poprzez wspieranie krajów partnerskich w zwalczaniu dyskryminacji ze względu na płeć; wzywa UE do dawania przykładu i apeluje do sześciu państw członkowskich, które nadal nie ratyfikowały i nie wdrożyły konwencji stambulskiej, aby uczyniły to w możliwie najkrótszym czasie; apeluje do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), aby w dialogu politycznym z krajami partnerskimi Rady Europy zachęcała do ratyfikacji konwencji stambulskiej;
  5. zdecydowanie potępia wycofanie się Turcji z konwencji stambulskiej; uważa, że wypowiedzenie konwencji stambulskiej stanowi kolejny krok poddający w wątpliwość status Turcji jako kraju kandydującego do UE;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

Skuteczniejsze zaangażowanie Unii i wydajne wdrażanie

6. apeluje o priorytetowe traktowanie i pełne wdrożenie GAP III we wszystkich działaniach zewnętrznych Unii, z zastosowaniem podejścia transformacyjnego z punktu widzenia równości płci i interseksjonalnego, zarówno pod względem zasięgu geograficznego GAP III, jak i obszarów podejmowanych działań, a także o włączenie aspektu płci do wszystkich obszarów działań zewnętrznych, zarówno handlu, polityki rozwoju, pomocy humanitarnej, bezpieczeństwa, jak i branż takich jak energetyka i rolnictwo; powtarza, że działania mające na celu wdrożenie GAP III muszą kierować się koniecznością wyeliminowania przyczyn nierówności płci i umożliwić merytoryczny udział i włączenie mężczyzn, kobiet i grup znajdujących się w trudnym położeniu, oraz że ograniczone fundusze i zbyt mała liczba personelu to podstawowe przeszkody w realizacji unijnych celów dotyczących równości płci i uwzględniania aspektu płci; powtarza, że wszelkie starania zmierzające do osiągnięcia celów GAP III muszą uwzględniać różnorodność kobiet, w tym: przypomina, że GAP III powinien zapewniać spójność polityki na rzecz rozwoju w drodze systematycznych ocen wpływu w aspekcie płci, aby unikać wszelkich negatywnych skutków unijnej polityki dla praw kobiet i dziewcząt oraz równości płci; apeluje do Komisji o przekazanie koniecznych narzędzi praktycznych i politycznych w celu zapewnienia łatwego stosowania zasad GAP III w działaniach i praktyce; wzywa UE do ambitnego promowania wśród partnerów zewnętrznych, z którymi UE stara się współpracować, takich celów, które doprowadzą do poszanowania praw człowieka i rzeczywistej równości płci;

7. apeluje o szeroko zakrojony i kompleksowy program szkoleniowy wspierający wdrażanie GAP III, w szczególności na temat uwzględniania aspektu płci, sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci i ocen wpływu w aspekcie płci, a także na temat przemocy ze względu na płeć; podkreśla potrzebę inwestowania w wiedzę, zasoby i wewnętrzne doświadczenie w dziedzinie równości płci w delegaturach UE, aby ułatwić im odpowiednie wdrażanie GAP III; domaga się, by programy szkoleniowe były dostosowane w jak największym stopniu do kontekstu lokalnego i krajowego, w którym wdrażany jest GAP III; domaga się, by kursy szkoleniowe i oferowane narzędzia były bezpłatnie i łatwo dostępne zainteresowanym partnerom lokalnym;

8. podkreśla potrzebę regularnej, zewnętrznej i niezależnej oceny wyników GAP III, na każdym szczeblu i na każdym etapie, w odniesieniu do założonych i mierzalnych celów, a także potrzebę uwzględniania w sposób przejrzysty i inkluzywny wkładu społeczeństwa obywatelskiego, organizacji pozarządowych i innych zainteresowanych stron w terenie; apeluje o systematyczne i szczegółowe analizy w dziedzinie płci oraz stosowanie wskaźników i statystyk uwzględniających płeć i z podziałem według płci; nalega, aby ocena GAP III zawierała ocenę wdrażania wszystkich unijnych strategii politycznych mających znaczenie w działaniach zewnętrznych UE; domaga się, by GAP III obejmował przejrzyste narzędzia śledzenia łącznej wielkości wydatków na równość płci i analizy wpływu jakościowego tych inicjatyw z punktu widzenia promowania równości płci; oczekuje niezwłocznego dodania brakujących konkretnych i mierzalnych poziomów bazowych, wskaźników, działań i celów do dokumentu roboczego, a także odpowiednich planów działania i harmonogramów względem wszystkich celów; podkreśla znaczenie programowania instrumentu „Globalny wymiar Europy”, który stwarza wyjątkową okazję do operacjonalizacji celów GAP III;

9. apeluje do misji i delegatur UE, państw członkowskich, krajów partnerskich oraz do władz regionalnych i lokalnych o ścisłą współpracę na rzecz realizacji GAP III z wykorzystaniem wszystkich dostępnych narzędzi dyplomatycznych i programowych, w oparciu o odpowiednie wytyczne opracowane i udostępniane w delegaturach; przypomina o kluczowym znaczeniu punktów kontaktowych ds. równości płci i wzywa do zwiększenia ich roli i widoczności; przyjmuje z zadowoleniem wprowadzenie CLIPs i nalega, aby wszystkie były podawane do wiadomości publicznej i tłumaczone, co ułatwi dostęp do nich lokalnemu społeczeństwu obywatelskiemu i lokalnym organizacjom;

10. apeluje do Komisji o stymulowanie synergii z ONZ, krajami partnerskimi i międzynarodowymi zainteresowanymi stronami, aby wspólnie realizować i osiągać międzynarodowe cele związane z równością płci wyrażone w Agendzie 2030 i jej celach zrównoważonego rozwoju, deklaracji pekińskiej i jej platformie działania, a także programie działania ICPD oraz jej konferencjach przeglądowych;

11. wzywa do nawiązania bliskich kontaktów z lokalnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza działającymi na rzecz obrony praw kobiet i dziewcząt, w tym ze społeczności znajdujących się w trudnej sytuacji, oraz z ministerstwami, władzami regionalnymi i lokalnymi w krajach partnerskich, aby zwiększyć skuteczność i odpowiedzialność kraju za wdrażanie GAP III i CLIPs; wzywa ponadto do corocznego dialogu strategicznego i politycznego z Parlamentem Europejskim na temat wdrażania GAP III, z udziałem zainteresowanych stron, w szczególności władz

Czwartek, 10 marca 2022 r.

lokalnych, społeczeństwa obywatelskiego i organizacji kobiecych; ponawia apel do misji i delegatur UE o konstruktywny dialog z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz o wymianę poglądów i przekazywanie informacji na temat sposobu wykorzystania ich wkładu oraz zastosowania go w strategiach na rzecz równości płci;

12. z zadowoleniem przyjmuje nacisk położony w GAP III na osoby młode, które są siłą napędową zmian; wzywa UE do zadbania o to, by kobiety i dziewczęta, a także organizacje działające na rzecz praw kobiet i organizacje oddolne, w szczególności kierowane przez dziewczęta i młodzież, oraz podmioty działające na pierwszej linii pomocy humanitarnej kierowane przez kobiety, uczestniczyły w znaczący sposób i odgrywały wiodącą rolę we wdrażaniu GAP III w ich krajach poprzez finansowanie i szkolenia; przypomina o roli i wartości dodanej wiedzy eksperckiej i długofalowego zaangażowania lokalnych działaczy, organizacji oddolnych lub innych ekspertów i interesariuszy zaangażowanych w problematykę płci w kontekście lokalnym, tak aby projekty dotyczące płci były dostosowane do lokalnej sytuacji społeczno-ekonomicznej i kulturalnej;

13. wzywa do ściślejszej i systematycznej współpracy między zainteresowanymi stronami zaangażowanymi we wdrażanie GAP III, w tym między dyrekcjami generalnymi Komisji; zdecydowanie zachęca państwa członkowskie i delegatury UE do uznania władz regionalnych i lokalnych za kluczowe podmioty polityki rozwojowej, gdyż stanowią one szczebel demokratyczny najbliższy obywatelom i są najlepiej przygotowane do promowania równości płci i zrównoważonego rozwoju; podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy ze społecznościami wiejskimi i lokalnymi liderami w celu zwiększenia zasięgu programów równości płci;

14. apeluje o włączenie szczegółowego celu dotyczącego finansowania organizacji na rzecz praw kobiet i społeczeństwa obywatelskiego; apeluje o wieloletnie, elastyczne, bezpośrednie, odpowiednie i wystarczające fundusze dla lokalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego i sieci wszelkiego rodzaju, zwłaszcza tych, które działają na rzecz obrony praw kobiet, dziewcząt i innych znajdujących się w trudnym położeniu społeczności, a także organizacji praw człowieka działających na rzecz poprawy ram prawnych w poszczególnych krajach; wzywa Komisję do przedstawienia uproszczonych mechanizmów i praktyk finansowania, aby umożliwić mniejszym, oddolnym organizacjom dostęp do funduszy UE przeznaczonych na wspieranie równouprawnienia płci; potępia wszelkie formy represji wobec działaczek feministycznych, w tym obrończyń praw człowieka, i wzywa wszystkie rządy do ochrony i wspierania społeczeństwa obywatelskiego oraz do współpracy z nim;

15. podkreśla, że obrończynie praw człowieka są szczególnie narażone na zagrożenia, zwłaszcza na obszarach objętych konfliktami oraz w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych; z zadowoleniem przyjmuje apel o współpracę z obrończyniami praw człowieka i promowanie bezpiecznego środowiska dla nich oraz apeluje do Komisji o ich ochronę za pomocą odpowiednich działań i mechanizmów, z przydziałem specjalnych zasobów delegaturom UE;

16. apeluje do delegatur UE o rygorystyczne wdrażanie Wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka wobec działaczy broniących praw kobiet, w szczególności w odniesieniu do obowiązku zgłaszania organów rządowych odpowiedzialnych za naruszanie praw człowieka, oraz o oferowanie działaczom profesjonalnej pomocy prawnej w razie potrzeby; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji/wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do składania Parlamentowi corocznych sprawozdań z wdrażania Wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka;

17. podkreśla, że skuteczne wdrażanie GAP III wymaga wystarczającego finansowania w unijnym procesie programowania; pilnie apeluje o ściślejszą koordynację GAP III z innymi inicjatywami, takimi jak „Spotlight”, których budżet powinien wzrosnąć, a konkretne wyniki powinny się poprawić, zgodnie z niedawną oceną śródkresową oraz w oparciu o wnioski wyciągnięte z nowego kontekstu wynikającego z pandemii COVID-19; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę „Spotlight” i jej cel, jakim jest wyeliminowanie wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt; domaga się ponownego przydziału funduszy na inicjatywę „Spotlight” po zakończeniu obecnego programu w 2022 r. oraz przedłużenia programu na cały okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych i rozszerzenia go na podregiony;

18. podkreśla, że cel zrównoważonego rozwoju nr 5 zakłada osiągnięcie równości płci i wzmocnienie pozycji wszystkich kobiet i dziewcząt oraz że ten cel musi zostać włączony przekrojowo do różnych dziedzin, w których UE ma kompetencje do działania; wyraża ubolewanie, że cel zrównoważonego rozwoju nr 5 jest jednym z trzech najgorzej finansowanych celów; odnotowuje z zadowoleniem, że równość płci jest uznawana w GAP III za przekrojowy priorytet działań zewnętrznych UE w jej polityce i pracach programowych; powtarza, że istnieje potrzeba odpowiedniego uwzględniania aspektu płci we wszystkich sektorach działań zewnętrznych UE oraz że priorytety programu „Globalny wymiar Europy” w krajach partnerskich oraz inicjatywy Drużyna Europy powinny być transformacyjne z punktu widzenia równości płci zgodnie z GAP III, zwłaszcza w przypadku pomocy humanitarnej;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 85 % wszystkich nowych działań zewnętrznych płęć będzie musiała być uwzględniona jako ważny lub główny cel; z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji, zgodnie z którym głównym przedmiotem 5 % nowych programów działań zewnętrznych ma być równość płci; z zadowoleniem przyjmuje również uwzględnienie co najmniej jednego działania na kraj, mającego za główny cel równość płci; przypomina, że cel na poziomie 5 % został już osiągnięty w 2019 r. oraz domaga się włączenia do GAP III bardziej ambitnych celów, zwiększonego wsparcia i konkretnego finansowania przeznaczonego na inicjatywy ukierunkowane na kwestie płci; apeluje, aby w każdym kraju przeznaczano 20 % oficjalnej pomocy rozwojowej na programy, których jednym z głównych celów jest równouprawnienie płci; domaga się ustanowienia szczegółowego celu, zgodnie z którym 85 % finansowania z tytułu oficjalnej pomocy rozwojowej UE trafi do programów, których głównym lub ważnym celem jest równość płci; w związku z tym oczekuje, że UE i państwa członkowskie zobowiążą się do niewykorzystywania oficjalnej pomocy rozwojowej na projekty, które mogłyby zaszkodzić osiągnięciom w zakresie równouprawnienia płci lub nawet je zlikwidować; podkreśla, że wyznaczone cele powinny być również przedstawione w ujęciu ilościowym z podaniem kwot, a nie tylko w ujęciu procentowym;

20. wzywa Komisję i ESDZ do dawania przykładu i skoncentrowania się na własnych strukturach wewnętrznych; podkreśla znaczenie przywództwa uwzględniającego aspekt płci dla osiągnięcia równości płci i właściwego wdrożenia GAP III; przyjmuje z zadowoleniem zobowiązanie do zapewnienia równowagi płci w kierownictwie ESDZ oraz w zewnętrznych służbach Komisji, delegaturach UE i misjach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO); ubolewa jednak, że ESDZ jest daleka od osiągnięcia celu, jakim jest 50 % kobiet na stanowiskach kierowniczych, oraz domaga się od obecnego wysokiego przedstawiciela i wiceprzewodniczącego pełnego wdrożenia równości płci na wszystkich szczeblach zgodnie z planem; przyjmuje z zadowoleniem zobowiązanie do wprowadzenia szkoleń dotyczących równości płci i GAP III dla całego kierownictwa w głównej siedzibie i delegaturach UE oraz domaga się, by były obowiązkowe i by objęto nimi cały personel pracujący w obszarze działań zewnętrznych UE;

21. zauważa, że ESDZ powinna przejąć wiodącą rolę w uczynieniu płci kluczowym elementem działań zewnętrznych oraz że powinna zachęcać delegatury UE do przyjęcia podobnego podejścia na szczeblu krajów partnerskich i wspierać je politycznie; podkreśla, że pisma określające zadania i opisy stanowisk pracy szefów delegatur powinny zawierać konkretną wzmiankę o równości płci, wdrażaniu GAP III, a także znaczeniu systematycznej współpracy delegatur UE i państw członkowskich oraz wzajemnych konsultacji w celu pełnego włączenia GAP i jego interseksyjnego, opartego na prawach człowieka i transformacyjnego z punktu widzenia równości płci podejścia do planowania wieloletnich programów Indykatywnych; przyjmuje z zadowoleniem wyrażone w GAP III zobowiązanie do zadbania, by wszystkie służby zewnętrzne delegatur UE i siedziby głównej miały doradców ds. problematyki płci/osoby lub punkty kontaktowe ds. problematyki płci, ale podkreśla, że osoby na tych stanowiskach muszą być zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy i dysponować wystarczającymi zasobami do realizacji zadań; apeluje ponownie o powoływanie doradców ds. problematyki płci także w misjach wojskowych WPBiO;

22. wzywa Komisję i ESDZ, aby gromadziły odpowiednie dane dotyczące kadr, segregowane według kryterium płci, w celu oceny m.in. liczby nominacji, wstępnie zakwalifikowanych kandydatów, wyboru, przedłużenia umowy i długości okresu zatrudnienia oraz śledzenia postępów, a także aby systematycznie przeprowadzały rozmowy z kobietami i osobami należącymi do grup w niekorzystnej sytuacji na temat powodów rezygnacji ze stanowisk;

23. wyraża ubolewanie, że ważna kwestia różnorodności jest przyporządkowana do stanowiska doradcy ESDZ ds. płci i różnorodności, i wzywa ESDZ, aby nadała niezbędną rangę zarówno równości płci, jak i Agendzie ONZ dotyczącej kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także różnorodności i włączeniu społecznemu, oraz aby utworzyła osobne stanowisko dla każdego z tych obszarów, a także wzmocniła te funkcje, ich mandaty, zasoby i uprawnienia; wzywa, aby w każdej dyrekcji ESDZ powołano specjalnego doradcę ds. problematyki płci, podlegającego bezpośrednio doradcy ESDZ ds. płci i różnorodności, oraz aby zachęcano personel tych dyrekcji do ścisłej współpracy z Europejskim Instytutem ds. Równości Kobiet i Mężczyzn;

24. podkreśla, że równouprawnienie płci jest prawem człowieka kluczowym dla zrównoważonego rozwoju i inteligentnej gospodarki, przynoszącym korzyści zarówno kobietom, jak i mężczyznom, w całej ich różnorodności, w tym społeczności LGBTQI+; zauważa, że różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn pogłębiają inne formy nierówności; zauważa, że nierówności mają poważne konsekwencje społeczno-gospodarcze dla całego społeczeństwa i że podmioty niechętnie zmianom powinny brać to pod uwagę; powtarza, że zobowiązania UE będą skuteczniejsze, jeśli działania UE będą opierać się na podejściu interseksyjnym do równości płci; ponawia apel, by wszystkie działania UE uwzględniały krzyżujące się tożsamości i dostrzegały, że kobiety i dziewczęta w całej ich różnorodności nie są w równym stopniu dotknięte nierównościami płci;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

25. przyjmuje z zadowoleniem potraktowanie interseksjonalności jako podstawowej zasady GAP III, ale ubolewa nad brakiem celów, wskaźników i szczególnych działań na potrzeby jej wdrażania; podkreśla zaangażowanie Komisji i ESDZ na rzecz ochrony osób LGBTIQ+ i umożliwiania im dochodzenia ich praw na całym świecie;

26. z zadowoleniem przyjmuje zawarte w GAP III odniesienie do potencjału tkwiącego w procesie przystąpienia do UE związanego z promowaniem równości płci w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących; podkreśla potrzebę wyraźnego dialogu merytorycznego i wydatnej pomocy technicznej w celu włączenia kwestii równości płci do polityki rozszerzenia i polityki sąsiedztwa; apeluje do Komisji i ESDZ o dalsze wykorzystywanie negocjacji akcesyjnych jako środka nacisku, aby rozszerzenie przyniosło korzyści kobietom;

27. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w GAP III podjęto kwestię ogromnego narażenia migrujących kobiet i dziewcząt na zagrożenia; wzywa, aby zwrócono szczególną uwagę na sytuację kobiet i dziewcząt będących w podróży, na szlakach migracyjnych lub w obozach, w szczególności wzywa, aby zapewniono im dostęp do wody, urządzeń sanitarnych i higieny, praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz opieki zdrowotnej nad matkami;

Siedem obszarów działania

Eliminacja wszelkich form przemocy ze względu na płeć

28. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że pierwszy obszar zaangażowania GAP III koncentruje się na eliminowaniu wszystkich form przemocy ze względu na płeć; apeluje o bardziej zdecydowaną, skoordynowaną i systemową walkę z kobietobójstwem i wszelkimi rodzajami przemocy wobec kobiet i dziewcząt w internecie i poza nim, w szczególności w sytuacjach konfliktowych i nadzwyczajnych, w których kobiety i dziewczęta są bardziej podatne na zagrożenia, i skupienie się na kobietach i dziewczętach, które z większym prawdopodobieństwem mogą paść ofiarami przemocy, takich jak kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnościami; podkreśla potrzebę współpracy z krajami partnerskimi w celu kryminalizacji wszelkich form przemocy ze względu na płeć;

29. domaga się pilnych działań, aby wyeliminować przyczyny przemocy wobec kobiet i dziewcząt w oparciu o podejście transformacyjne z punktu widzenia równości płci i interseksjonalne, w szczególności biorąc pod uwagę znaczny wzrost liczby przypadków kobietobójstwa i innych form przemocy ze względu na płeć w warunkach pandemii; przyjmuje z zadowoleniem, że Komisja koncentruje się na promowaniu prewencji przez kwestionowanie szkodliwych norm płciowych; podkreśla w tym względzie, że zasadnicze znaczenie ma współpraca z krajami partnerskimi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w zwalczaniu stereotypów płciowych w każdym aspekcie życia społecznego; wzywa delegatury UE i państwa członkowskie do wykorzystania wszelkich możliwych środków dyplomatycznych w celu promowania przyjmowania przepisów przewidujących strukturalne równouprawnienie płci w każdym aspekcie;

30. przypomina, że obowiązkowe szkolenia dla całego personelu ESDZ, Komisji, delegatur UE oraz misji i operacji WPBiO powinny obejmować kompleksowe programy identyfikowania ofiar przemocy seksualnej lub przemocy ze względu na płeć podczas konfliktów, a także programy prewencyjne, będące uzupełnieniem szkoleń dla całego personelu UE, w tym personelu wojskowego i policyjnego; wzywa UE do wywierania wszelkich możliwych nacisków, aby dopilnować, by sprawcy masowych gwałtów podczas działań wojennych byli zgłaszani, identyfikowani, stawiani przed sądem i karani zgodnie z międzynarodowym prawem karnym; przypomina, że statut rzymski zapewnia stałe ramy prawne pozwalające w szerokim zakresie traktować przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć jako zbrodnię przeciwko ludzkości, i w związku z tym wzywa UE do aktywnego wspierania niezależnej i podstawowej działalności Międzynarodowego Trybunału Karnego zarówno pod względem politycznym, jak i finansowym; z zadowoleniem przyjmuje włączenie przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć jako kryteriów uzasadniających sankcje do globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka i zachęca państwa członkowskie do skutecznego korzystania z tego systemu;

31. podkreśla, że przymusowe i dziecięce małżeństwa stanowią naruszenie praw człowieka i szczególnie narażają dziewczęta na przemoc i wykorzystywanie; przypomina, że okaleczanie żeńskich narządów płciowych jest w skali międzynarodowej uznawane za naruszenie praw człowieka, przy czym jego ofiarami jest 200 mln dzieci na całym świecie i 500 tys. w samej UE, a co roku co najmniej trzy miliony dziewcząt są narażone na okaleczenie narządów płciowych; podkreśla, że okaleczanie żeńskich narządów płciowych i przymusowe małżeństwa naruszają godność kobiet; wzywa do zintegrowania środków mających na celu zapobieganie okaleczeniu żeńskich narządów płciowych oraz przymusowym małżeństwom, w szczególności w sytuacjach konfliktowych i nadzwyczajnych i uświadamianie wszystkim istnienia tego problemu; apeluje do Komisji o spójne długofalowe podejście, które zmierza do położenia kresu okaleczeniu żeńskich narządów płciowych zarówno w UE, jak i poza nią, dzięki lepszym synergii między wewnętrznymi i zewnętrznymi programami UE; ponawia apel o włączenie środków prewencji okaleczania żeńskich narządów płciowych do wszystkich obszarów polityki w działaniach zewnętrznych;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

32. przypomina, że kobiety i dziewczęta stanowią większość ofiar handlu ludźmi i wykorzystywania seksualnego; apeluje o silniejsze przywództwo i monitorowanie ze strony Komisji i państw członkowskich oraz o zacieśnienie współpracy międzynarodowej w celu wyeliminowania wyżej wymienionych szkodliwych praktyk skutkujących tymi formami niewolnictwa; przypomina, że ryzyko narażenia kobiet na handel ludźmi i seksualne wykorzystywanie zwiększa się w czasach trudności gospodarczych, konfliktów zbrojnych i sytuacji kryzysowych; wzywa do dalszego włączania walki z handlem kobietami i dziewczętami do celów GAP III oraz do zwiększenia synergii ze strategią UE w zakresie zwalczania handlu ludźmi (2021–2025);

Zapewnić kobietom dostęp do ochrony zdrowia oraz prawa seksualne i reprodukcyjne

33. potwierdza, że prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne są prawami człowieka i stanowią podstawowe elementy godności ludzkiej i wzmocnienia pozycji kobiet; jest zaniepokojony wrogością wobec równości płci i praw kobiet oraz nasileniem się mizoginistycznej retoryki konserwatywnej i wzrostem liczby zorganizowanych grup, w tym wyznaniowych, co grozi m.in. osłabieniem dostępu do praw i usług zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego zarówno w Unii Europejskiej, jak i poza nią; podkreśla, że wycofywanie przepisów dopuszczających w sprawie aborcji podważa ochronę zdrowia, praw i godności kobiet oraz stwarza większe ryzyko dla kobiet w najtrudniejszej sytuacji społecznej i gospodarczej; zauważa, że UE powinna być wiodącym przykładem na całym świecie pod względem promowania praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, wolnego od przymusu, przemocy, dyskryminacji i nadużyć; apeluje zatem do wszystkich państw członkowskich o zapewnienie powszechnego dostępu do praw i usług zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego na swoich terytoriach;

34. ubolewa nad faktem, że w wielu regionach świata dostęp do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym do bezpiecznej i legalnej aborcji, zaczął być poważnie ograniczany i często uznawany za przestępstwo; podkreśla ponadto, że głównymi ofiarami są kobiety ubogie, mieszkające na obszarach wiejskich i należące do mniejszości; zwraca uwagę na potrzebę skupienia się na wszystkich grupach wiekowych, w tym na dziewczętach i młodszych kobietach, oraz zapewnienia im odpowiednich informacji, edukacji i dostępu do praw i usług zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, w tym do opieki prenatalnej, bezpiecznej i legalnej aborcji oraz antykoncepcji; podkreśla znaczenie dalszego kwestionowania dyskryminujących norm, które utrudniają kobietom, dziewczętom i osobom LGBTQI+ korzystanie z przysługujących im praw i zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, a także poddawania w wątpliwość stereotypów, które prowadzą do dyskryminacji marginalizowanych kobiet podczas porodu;

35. podkreśla znaczenie poprawy dostępności metod antykoncepcji w krajach partnerskich, zwłaszcza dla nastoletnich dziewcząt; stwierdza, że wszystkie kobiety i nastoletnie dziewczęta mają prawo do dokonywania własnych, swobodnych i świadomych wyborów dotyczących ich praw i zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego; przypomina, że jakość opieki zdrowotnej nad matkami jest ważnym wyznacznikiem rozwoju kraju; uważa, że UE powinna pomagać krajom partnerskim w przestrzeganiu prawa do zdrowia w kontekście ciąży i porodu poprzez tworzenie przyzwoitych usług macierzyńskiej opieki zdrowotnej, które skutecznie zmniejszają śmiertelność noworodków i zgony związane z komplikacjami podczas porodu;

36. apeluje, by w związku z udzielaniem pomocy humanitarnej przez UE i państwa członkowskie w GAP III priorytetowo traktowano kwestie równości płci oraz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tym zakresie, a także rozliczalność, dostęp do wymiaru sprawiedliwości i możliwość dochodzenia roszczeń za naruszenia praw seksualnych i reprodukcyjnych oraz przemoc ze względu na płeć, zarówno pod względem organizowania szkoleń dla podmiotów udzielających pomocy humanitarnej, jak i finansowania;

37. apeluje, aby w GAP III przywiązywać większą wagę do zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie, biorąc pod uwagę poważne konsekwencje, jakie pandemia przyniosła kobietom i dziewczętom w krajach partnerskich, oraz do koordynowania i przydzielania im odpowiedniego, elastycznego, stałego i ukierunkowanego finansowania podczas programowania Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”; zwraca się do Komisji, ESDZ i państw członkowskich, aby w unijnym procesie programowania działań zewnętrznych, w tym we wspólnym programowaniu, priorytetowo traktowały prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne; podkreśla kluczową rolę organizacji pozarządowych jako usługodawców oraz orędowników praw i zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;

38. przypomina znaczenie praw i zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w odniesieniu do ciała i autonomii kobiet oraz nalega, aby prawa i zdrowie seksualne i reprodukcyjne były traktowane jako zasadniczy problem zdrowia publicznego i były powszechnie dostępne bez dyskryminacji; apeluje o powszechny dostęp do kompleksowej i dostosowanej do wieku

Czwartek, 10 marca 2022 r.

edukacji seksualnej, skutecznej antykoncepcji, zapobiegania HIV i zakażeniom przenoszonym drogą płciową oraz bezpiecznej i legalnej aborcji; apeluje, aby programy kompleksowej edukacji seksualnej dotyczyły związków międzyludzkich, orientacji seksualnej, równouprawnienia płci, norm płciowych, zapobiegania przemocy ze względu na płeć i problematyki wyrażania zgody, a także by dostarczały informacje na temat okresu dojrzewania, cyklu menstruacyjnego, ciąży i porodu, antykoncepcji i zapobiegania chorobom przenoszonym drogą płciową;

39. podkreśla potrzebę uwzględnienia wieku w działaniach związanych z prawami i ze zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym, na przykład przez zapewnienie dostępnych i przyjaznych młodzieży informacji i usług; podkreśla, że UE powinna promować włączanie tych kwestii przez kraje partnerskie do krajowych planów zdrowia publicznego; apeluje do UE i państw członkowskich, by zobowiązały się do realizacji celów GAP III dotyczących praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz do przygotowania planów wdrażania na szczeblu krajowym, które nadają priorytet prawom i zdrowiu reprodukcyjnemu i seksualnemu;

40. podkreśla potrzebę zachęcania do dostępu do edukacji na wszystkich poziomach i we wszystkich kontekstach w celu ograniczenia wczesnych małżeństw, ciąży u nastolatek i zależności ekonomicznej; apeluje o wzmocnienie wysiłków na rzecz zapobiegania absencji w celu umożliwienia dziewczętom, które zostały matkami, powrotu do szkoły, zdobycia wykształcenia i wejścia na rynek pracy;

41. apeluje o walkę z absencją dziewcząt w szkole podczas miesiączki dzięki poprawie warunków sanitarnych, usług higienicznych i dostępu do miejsc ułatwiających dbałość o higienę podczas menstruacji w szkołach oraz poprzez przeciwdziałanie ubóstwu menstruacyjnemu i stygmatyzacji w tym obszarze, w tym w ramach działań z udziałem kobiet, dziewcząt, mężczyzn i chłopców; apeluje o większą synergię między programami dotyczącymi zdrowia, praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz usług wodnych, sanitarnych i higienicznych w szkołach a osobistym wsparciem dla dziewcząt;

42. przypomina o istniejących nierównościach i dysproporcjach międzysektorowych między kobietami i mężczyznami w dostępie do opieki zdrowotnej i jej jakości, zwracając uwagę na brak opieki zdrowotnej i usług uwzględniających aspekt płci; apeluje o powszechny dostęp do profilaktyki, diagnostyki, opieki i leczenia chorób kobiecych, takich jak endometrioza i rak szyjki macicy, oraz chorób przenoszonych drogą płciową, takich jak HIV, oraz o dostęp do informacji o nich; apeluje do UE o wsparcie realizacji globalnej strategii WHO na rzecz szybszej eliminacji raka szyjki macicy;

43. wzywa kraje partnerskie do odpowiedniego finansowania i wzmacniania systemów zdrowia publicznego oraz do prowadzenia badań naukowych nad zdrowiem kobiet na całym świecie w celu poszerzenia wiedzy na temat płci społeczno-kulturowej i płci biologicznej w dziedzinach profilaktyki, diagnostyki, leczenia i prowadzenia badań; ponadto wzywa do uświadamiania społeczeństwa w kwestiach zdrowotnych związanych z płcią;

44. podkreśla, że państwa członkowskie muszą przyjąć politykę w dziedzinie zdrowia publicznego, w której szczególny nacisk kładzie się na promocję zdrowia i zapobieganie chorobom przez zagwarantowanie powszechnej i wysokiej jakości opieki zdrowotnej oraz zapewnienie zasobów niezbędnych do rozwiązania poważnych problemów zdrowia publicznego;

Wspieranie praw ekonomicznych i społecznych oraz równości, a także zapewnienie wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt

45. ponownie podkreśla, że kryzys oraz gospodarcze i społeczne konsekwencje wynikające z pandemii COVID-19 w sposób nieproporcjonalny wpływają na dostęp kobiet do rynku pracy; podkreśla znaczenie i potrzebę wspierania przez UE rozwoju i włączania międzysektorowego wymiaru płci do wszystkich planów odbudowy COVID-19 w krajach partnerskich oraz do inicjatyw „Drużyna Europy”; zwraca uwagę na potrzebę zareagowania w sposób uwzględniający aspekt płci na COVID-19 podczas wdrażania GAP III, aby wziąć pod uwagę wyjątkową sytuację kobiet i dziewcząt oraz stymulować możliwości po wyjściu z kryzysu; wzywa Komisję do włączenia wymiaru płci do głównego nurtu polityki oraz do uwzględnienia działań transformacyjnych z punktu widzenia równości płci we wszystkich środkach związanych z pandemią COVID-19 w krajach partnerskich, w tym w planach i środkach naprawczych, oraz do wspierania projektów, w tym projektów finansowych, w taki sposób, by uwzględniały one równość płci; podkreśla, że nowe formy finansowania, takie jak obligacje celowe gender bonds, mogłyby ożywić gospodarki krajowe, a jednocześnie wzmocnić pozycję kobiet;

46. jest zdania, że praca ma kluczowe znaczenie w przeciwdziałaniu nierównościom; popiera rokowania zbiorowe jako środek nie tylko poprawy warunków pracy, lecz również przeciwdziałania nierównościom między mężczyznami i kobietami;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

47. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza wymagać przestrzegania odpowiednich konwencji MOP i ONZ dotyczących równości płci w planowanym przeglądzie rozporządzenia w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych; apeluje do Komisji o skuteczne włączenie kwestii równości płci do wszystkich rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju oraz o dopilnowanie, by handel i inwestycje nie pogłębiały nierówności płci; podkreśla, że wszystkie oceny skutków związane z handlem powinny uwzględniać stanowisko organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

48. podkreśla, że wsparcie finansowe dla kobiet musi iść w parze ze szkoleniem, dostępem do informacji, rozwijaniem umiejętności i uświadamianiem kobiet na temat ich podstawowych praw;

49. apeluje do Komisji i państw członkowskich o współpracę z krajami partnerskimi w zapobieganiu molestowaniu kobiet w pracy i przeciwdziałaniu mu, a także w promowaniu ratyfikacji Konwencji MOP w sprawie eliminacji przemocy i molestowania w miejscu pracy (nr 190);

50. apeluje, aby GAP III służył promowaniu działalności gospodarczej kobiet oraz ich dostępu do niezbędnych narzędzi gospodarczych i społecznych oraz zasobów i ochrony socjalnej, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych; podkreśla znaczenie uczestnictwa kobiet w gospodarce na całym świecie dla zrównoważonego rozwoju i trwałego oraz włączającego wzrostu gospodarczego, ściśle powiązanego z globalnym dążeniem do eliminacji ubóstwa ustanowionym w celach zrównoważonego rozwoju; apeluje do Komisji i państw członkowskich o wspieranie i promowanie mechanizmów ochrony socjalnej uwzględniających aspekt płci, w tym transferów gotówkowych, aby zwiększyć zdolność krajów partnerskich do reagowania na kryzysy i wstrząsy zewnętrzne;

51. wzywa UE i kraje partnerskie do przyjęcia środków mających na celu zwiększenie szans kobiet na znalezienie zatrudnienia i zapewnienie im godziwych miejsc pracy, dostępu do finansowania i możliwości biznesowych, w tym poprzez wspieranie lokalnych organizacji kierowanych przez kobiety oraz zachęcanie ich do uczestnictwa w związkach zawodowych; podkreśla znaczenie zwiększania dostępu na przykład do mikrokredytów w celu ułatwienia i wspierania kreatywności i przedsiębiorczości kobiet na mniejszą skalę;

52. podkreśla potrzebę uwzględnienia komplementarności innych działań, by zapewnić ich skuteczność, takich jak wolność od przemocy uwarunkowanej płcią, dostęp do godnej pracy oraz przystępnej cenowo opieki nad dziećmi i osobami starszymi; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wzmocnienia pozycji i ochrony matek i ojców na całym świecie oraz do współpracy z krajami partnerskimi w celu zagwarantowania odpowiedniego urlopu macierzyńskiego, ojcowskiego i rodzicielskiego, a także do przyjęcia praktycznych środków w celu zapewnienia tej ochrony, obok inwestycji w opiekę nad dziećmi i usługi edukacyjne;

53. podkreśla, że UE powinna wspierać opracowanie wiążącego instrumentu na rzecz przedsiębiorczości i praw człowieka w ramach ONZ, aby w pełni zagwarantować możliwość korzystania z praw człowieka i praw kobiet;

54. apeluje do Komisji i państw członkowskich o współpracę z krajami partnerskimi w celu finansowania i promowania środków, które będą ukierunkowane na rozwiązanie problemu nieproporcjonalnego obciążenia kobiet pracą nieodpłatną, oraz w celu wspierania działań ułatwiających pracownikom przejście z gospodarki nieformalnej do formalnej; podkreśla, że kobiety i mężczyźni powinni w równym stopniu dzielić się niepłatną opieką i obowiązkami domowymi; apeluje o podjęcie konkretnych kroków w celu uznania, ograniczenia i redystrybucji niepłatnej opieki i pracy w gospodarstwie domowym;

55. apeluje o aktywne promowanie roli kobiet i ich wkładu w gospodarkę i społeczeństwo, a także o uznanie ich praw obywatelskich i ustawowych, w tym prawa do posiadania własności, dostępu do kredytów bankowych i prawa do udziału w życiu gospodarczym i politycznym, przede wszystkim poprzez promowanie polityki makroekonomicznej uwzględniającej problematykę płci; ubolewa nad faktem, że prawo do równego wynagrodzenia za taką samą pracę o takiej samej wartości nie jest zagwarantowane w wielu sytuacjach, zarówno w UE, jak i poza nią, nawet jeśli jest ono zapisane w prawie, i podkreśla, że należy zająć się podstawową przyczyną tej dyskryminacji;

56. podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma zaangażowanie sektora prywatnego w osiąganie celów ustanowionych w GAP III oraz pociąganie go do odpowiedzialności w przypadku naruszania praw kobiet podczas działań biznesowych; apeluje do Komisji o włączenie perspektywy płci do przyszłego wniosku ustawodawczego w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

57. podkreśla, że wzmocnienie pozycji gospodarczej i społecznej kobiet ma kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju i wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; apeluje o podjęcie globalnych wysiłków na rzecz dostępu dziewcząt i kobiet do wysokiej jakości edukacji i szkoleń rozwijających umiejętności, a także skutecznych narzędzi przyczyniających się do uzyskania dla nich dostępu do rynku pracy, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych i w warunkach wysiedleń; zdecydowanie zaleca krajom partnerskim zwiększenie inwestycji w wysokiej jakości edukację włączającą, przy wsparciu z budżetu UE; podkreśla, że unijne wsparcie budżetowe, którego skuteczność w obszarze edukacji została wykazana, pozostaje preferowaną metodą umożliwiającą dostęp do edukacji włączającej o wysokiej jakości we wszystkich krajach rozwijających się; z zadowoleniem przyjmuje zamiar zwiększenia całkowitej kwoty finansowania dla edukacji przez przeznaczenie 10 % budżetu pomocy humanitarnej na finansowanie edukacji w sytuacjach nadzwyczajnych;

58. podkreśla potrzebę wspierania znacznych inwestycji w usługi zdrowotne i edukacyjne, przystępne cenowo mieszkania oraz bezpieczny, przystępny cenowo i dostępny transport publiczny, zarówno na obszarach wiejskich, jak i miejskich, aby uwzględnić potrzeby ludności oraz zapewnić wkład w niezależność, równość i emancypację kobiet; przypomina, że szczególną uwagę należy poświęcić tym kwestiom w krajach niestabilnych i po konfliktach, gdzie UE będzie również realizować projekty rozwojowe, aby pomóc w rozwiązaniu problemu braku mieszkań, ziemi i praw własności dla kobiet;

59. wyraża zaniepokojenie wzrostem przepaści cyfrowej między kobietami a mężczyznami w wielu krajach, co utrudnia równy dostęp do informacji i usług cyfrowych; podkreśla znaczenie promowania umiejętności cyfrowych, a także dostępu do narzędzi cyfrowych i ich przystępności cenowej oraz dostępu do rynku pracy; apeluje o zwiększenie ukierunkowanego finansowania i stypendiów, aby umożliwić kobietom i dziewczętom dostęp do szkolnictwa wyższego i szkoleń zawodowych, w szczególności z myślą o promowaniu edukacji cyfrowej i technicznej dziewcząt oraz udziału kobiet w dziedzinach STEM, a także aby wspierać projekty realizowane przez kobiety; z zadowoleniem przyjmuje determinację GAP III, by zniwelować przepaść cyfrową między płciami, aby umożliwić transformację cyfrową rzeczywiście sprzyjającą włączeniu społecznemu;

60. przypomina, że kobiety, zwłaszcza te, które borykają się z dyskryminacją krzyżową, mogą napotykać trudności w dostępie do usług cyfrowych i powiązanej infrastruktury; wzywa do zapewnienia kobietom i dziewczętom, zwłaszcza tym mieszkającym na obszarach wiejskich i oddalonych, lepszego, powszechnego, bezpiecznego i pewnego dostępu do narzędzi cyfrowych i szkoleń z zakresu korzystania z nich;

61. podkreśla potrzebę wspierania świadczenia usług publicznych i prywatnych za pomocą uwzględniających aspekt płci kanałów cyfrowych, technologii i usług (administracja elektroniczna, cyfrowe usługi finansowe), które zwiększą włączenie i uczestnictwo kobiet i dziewcząt w społeczeństwie; wzywa państwa członkowskie, by zajęły się problemem wykluczenia cyfrowego wszystkich słabszych grup społecznych oraz zapewniły im dostęp do edukacji w dziedzinie technologii informacji i komunikacji, uwzględniając jednocześnie różne czynniki warunkujące dostęp kobiet do edukacji, a także tworząc bezpłatne cyfrowe punkty dostępu;

62. apeluje do UE o wsparcie modernizacji i cyfryzacji administracji krajów partnerskich, w szczególności w celu sprawienia, by wszystkie te kraje posiadały wiarygodne rejestry stanu cywilnego, w których odnotowuje się każde narodziny;

63. przyznaje, że sytuacje nadzwyczajne, takie jak konflikty zbrojne i kryzysy gospodarcze oraz sytuacje związane z przesiedleniami, zagrażają kształceniu i szkoleniu kobiet i dziewcząt; ponownie podkreśla, że dostęp kobiet do źródeł utrzymania i możliwości zatrudnienia jest poważnie utrudniony w sytuacjach nadzwyczajnych i trudnych, w związku z czym podkreśla znaczenie przyznawania niezbędnych środków finansowych w takich przypadkach, zwłaszcza lokalnym organizacjom kierowanym przez kobiety i istniejącym strukturom, w celu poprawy struktur zapewniających odpowiedni rozwój ich edukacji, umiejętności i dostępu do miejsc pracy w perspektywie długoterminowej;

64. zauważa, że brak bezpieczeństwa żywnościowego dotyka kobiety asymetrycznie i że są one w nieproporcjonalnie mniejszym stopniu właścicielami gruntów, zwierząt gospodarskich i innych aktywów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania celu, jakim jest osiągnięcie równości płci w sektorze żywności i rolnictwa, oraz możliwości finansowych i dostępu do szkoleń w celu wzmocnienia pozycji kobiet w rolnictwie; zwraca uwagę na znaczenie wspierania krajów partnerskich w przeprowadzaniu reform prawnych, politycznych i instytucjonalnych, aby zagwarantować kobietom równe prawa do zasobów gospodarczych, w szczególności dostęp do ziemi i innych form własności oraz kontrolę nad nimi;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

65. wzywa UE do promowania polityki gospodarczej i handlowej zgodnej z celami zrównoważonego rozwoju i celami GAP III; przypomina swoje poprzednie stanowisko w sprawie handlu i płci przedstawione w rezolucji z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie równouprawnienia płci w umowach handlowych zawieranych przez UE ⁽¹²⁾; apeluje do UE o dalsze wspieranie i wprowadzanie strategii handlowych zmniejszających różnice społeczno-gospodarcze i zapewniających wysoki poziom ochrony i poszanowania podstawowych wolności i praw człowieka, w tym równości płci;

66. z zadowoleniem odnotowuje, że w GAP III wzywa się do promowania równości płci za pośrednictwem polityki handlowej UE; wzywa Komisję, Radę i ESDZ, aby promowały i wspierały włączanie do wszystkich unijnych umów handlowych i inwestycyjnych specjalnego rozdziału poświęconego aspektowi płci, zawierającego zobowiązania do wspierania równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet; apeluje do Komisji o uwzględnienie wpływu w aspekcie płci w ocenach ex ante i ex post unijnej polityki handlowej i umów handlowych;

67. podkreśla swoje wcześniejsze stanowisko, w którym apelował, by w zbliżającym się odnowieniu układu o stowarzyszeniu UE–Chile uwzględnić specjalny rozdział dotyczący handlu i równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet; z zainteresowaniem odnotowuje poczynione w negocjacjach postępy w odniesieniu do rozdziału dotyczącego handlu i płci;

68. przypomina swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹³⁾,

69. zaważa, że polityka handlowa nie jest neutralna płciowo i że potrzebne jest lepsze gromadzenie danych segregowanych według kryterium płci, wraz z jasnymi wskaźnikami, aby odpowiednio oceniać różne skutki polityki handlowej dla kobiet i mężczyzn; ponownie wzywa UE i jej państwa członkowskie do czerpania inspiracji z zestawu narzędzi opracowanego przez Konferencję Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju oraz do uwzględnienia w ocenach skutków ex ante i w ocenach ex post wpływu polityki handlowej i umów handlowych UE na kwestię płci w poszczególnych krajach i sektorach; wzywa Komisję do współpracy z partnerami międzynarodowymi, takimi jak WTO, oraz z władzami i organizacjami lokalnymi w celu gromadzenia danych, analizowania wpływu handlu na kobiety oraz przekładania danych na konkretne propozycje mające na celu poprawę roli kobiet w systemie handlu międzynarodowego oraz promowanie inkluzywnego wzrostu gospodarczego; podkreśla, że zacieśnienie współpracy między organizacjami międzynarodowymi, takimi jak WTO, Międzynarodowe Centrum Handlu i ONZ, oraz utworzenie sieci obejmujących środowiska akademickie, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i parlamenty może sprzyjać wymianie najlepszych praktyk i metod gromadzenia danych, a także uwzględnianiu perspektywy płci w handlu; nalega, by obecność zagadnień dotyczących płci nie ograniczała się do rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju;

70. wzywa Komisję, by aktywnie zaangażowała się w prace niedawno utworzonej nieformalnej grupy roboczej WTO ds. handlu i płci z myślą o przyjęciu podczas 12. konferencji ministerialnej zdecydowanej deklaracji, która mogłaby posłużyć za plan realizacji deklaracji z Buenos Aires z 2017 r.; podkreśla, że nieformalna grupa robocza ds. handlu i płci stanowi pierwszy krok w kierunku stworzenia w ramach WTO bardziej stałej platformy do omawiania kwestii związanych z handlem i płcią; wzywa Komisję, by dalej aktywnie angażowała się, wraz z innymi członkami WTO, w prace nieformalnej grupy roboczej oraz by zbadała możliwość powołania stałej grupy roboczej;

71. przypomina, że apelował do Komisji o to, by skład wewnętrznych grup doradczych był zrównoważony pod względem płci, by ich rola w zakresie monitorowania została jeszcze bardziej rozszerzona oraz by w ramach każdej umowy o wolnym handlu ustanawiano komisję ds. handlu i płci w celu identyfikacji niedociągnięć;

72. wzywa Komisję do starannej oceny wpływu umów handlowych na sektory, w których pracuje duży odsetek kobiet, takie jak sektor odzieżowy i rolnictwo na małą skalę; przypomina, że kryzys gospodarczy wywołany przez COVID-19 silnie dotknął te sektory i zwiększył ryzyko pogłębienia nierówności oraz nasilenia dyskryminacji i wykorzystywania pracujących kobiet;

⁽¹²⁾ Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 9.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

73. wzywa Komisję do zapewnienia dostępności wystarczających środków oraz do ujawnienia przyznaných środków, do promowania podstawowej wartości, jaką jest równość płci, w polityce handlowej i inwestycyjnej oraz do dbania o to, by sekretariaty instytucji UE odpowiedzialne za politykę handlową i negocjacje handlowe dysponowały wiedzą i zdolnościami technicznymi umożliwiającymi uwzględnianie perspektywy płci w całym procesie negocjacji handlowych i formułowania polityki, dzięki wyznaczeniu punktów kontaktowych ds. równouprawnienia płci w instytucjach i delegaturach UE;

74. wzywa do włączenia do wszystkich rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju możliwych do wyegzekwowania przepisów opartych na przestrzeganiu podstawowych standardów pracy i odpowiednich konwencji MOP, w szczególności Konwencji nr 189 dotyczącej osób pracujących w gospodarstwie domowym, Konwencji nr 156 MOP dotyczącej pracowników mających obowiązki rodzinne, Konwencji nr 111 dotyczącej dyskryminacji (zatrudnienie i wykonywanie zawodu), Konwencji nr 100 dotyczącej jednakowego wynagrodzenia oraz Konwencji nr 190 w sprawie eliminacji przemocy i molestowania w miejscu pracy, a także apeluje o włączenie tych konwencji do listy konwencji uwzględnianych podczas przeglądu GSP+;

75. z zadowoleniem przyjmuje międzynarodowe porozumienie robocze Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO/IWA 34) w sprawie globalnych definicji związanych z przedsiębiorczością kobiet, które ma na celu ułatwienie kształtowania polityki, gromadzenia danych i dostępu do budowania zdolności, finansowania i rynków z myślą o wzmocnieniu pozycji gospodarczej kobiet;

76. z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe osiągnięcia w dziedzinie równości płci w polityce kredytowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) oraz wzywa EBI do zwiększenia wysiłków, w szczególności zaś do uwzględniania w jak największym stopniu celów polityki GAP III w mandacie dotyczącym udzielania pożyczek zewnętrznych;

77. podkreśla, że EBI oraz inne właściwe europejskie instytucje finansowe na rzecz rozwoju należy w pełni dostosować do założeń GAP III; apeluje do EBI o uwzględnianie celów GAP III podczas udzielania wsparcia przedsiębiorstwom w krajach partnerskich poprzez przeprowadzanie ocen skutków dla każdego projektu finansowanego przez EBI oraz wzywa do stałego monitorowania operacji na miejscu;

Wsparcie uczestnictwa i przywództwa kobiet, dziewcząt i młodych kobiet

78. podkreśla znaczenie przywództwa i udziału kobiet i dziewcząt na wszystkich szczeblach procesu decyzyjnego oraz podkreśla, że równy udział kobiet w życiu publicznym i politycznym ma zasadnicze znaczenie dla dobrego zarządzania i kształtowania polityki; podkreśla znaczenie reprezentacji kobiet po obu stronach stołu negocjacyjnego na wszystkich szczeblach działań zewnętrznych; powtarza, że gdy kobiety i dziewczęta są w równym stopniu liderkami, całe społeczności korzystają z lepszych i trwalszych rozwiązań; stwierdza, że kobiety są niedostatecznie reprezentowane na wszystkich szczeblach życia politycznego i publicznego, a postęp w tej dziedzinie jest powolny;

79. apeluje o finansowanie programów zachęcających kobiety do szkoleń, obywatelskiego zaangażowania i uczestnictwa, w tym wspierających podejścia partycypacyjne na szczeblu społeczności oraz szczególne działania edukacyjne dla dziewcząt i młodych kobiet, ponieważ to one najbardziej cierpią z powodu dyskryminacji; wzywa do włączenia kobiet na wszystkich szczeblach podejmowania decyzji, rządzenia, przewodnictwa i sprawowania władzy za pośrednictwem reform administracji publicznej, programów i działań takich jak tworzenie sieci kontaktów, wymiana, mentoring i sponsorowanie, a także opowiada się za włączeniem lokalnych organizacji działających na rzecz praw kobiet i organizacji udzielających pomocy humanitarnej kierowanych przez kobiety do struktur koordynacji pomocy humanitarnej i podejmowania decyzji;

Zaangażowanie kobiet w procesy na rzecz pokoju i bezpieczeństwa

80. podkreśla rolę kobiet i społeczeństwa obywatelskiego w promowaniu dialogu, budowaniu koalicji i mediacjach na rzecz pokoju oraz proponowaniu odmiennych sposobów rozumienia i urzeczywistniania pokoju i bezpieczeństwa, w szczególności w zapobieganiu konfliktom, rozwiązywaniu ich i odbudowie po nich; apeluje do Unii Europejskiej o wspieranie większego uczestnictwa kobiet w procesach na rzecz utrwalania i budowania pokoju oraz o wspomaganie i uznawanie młodych kobiet, dziewcząt i obrończyni praw człowieka za główną siłę napędową zmian, a także o wspieranie ich i chronienie; podkreśla, że poszanowanie i pełna realizacja praw człowieka w przypadku kobiet stanowią podstawę demokratycznego i integracyjnego społeczeństwa;

81. z zadowoleniem przyjmuje włączenie unijnego planu działania na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa do GAP III i apeluje o jego skuteczne wdrożenie; podkreśla ważną rolę istniejących i udanych lokalnych inicjatyw na rzecz budowania pokoju prowadzonych przez kobiety i obrończynie praw człowieka oraz wzywa UE do wspierania, wzmacniania i systematycznego włączania tych inicjatyw do konsultacji dotyczących budowania pokoju, a także koordynacji i podejmowania decyzji;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

82. wzywa ESDZ do przeprowadzania systematycznej analizy konfliktów z uwzględnieniem perspektywy płci w oparciu o analizę dotyczącą płci i analizę konfliktów uwzględniającą aspekt płci, w szczególności w odniesieniu do misji i operacji WPBiO oraz działań w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju; podkreśla, że należy zapewnić wystarczające środki na gromadzenie i pogłębianie specjalistycznej wiedzy UE oraz jej zdolności do analizy ryzyka i konfliktów z uwzględnieniem perspektywy płci, co powinno obejmować zwrócenie szczególnej uwagi na równość płci i zapewnienie znaczącego udziału kobiet i grup w niekorzystnej sytuacji;

83. zwraca uwagę, jak ważne jest powiązanie koncepcji bezpieczeństwa ludzkiego i podejścia uwzględniającego problematykę płci; wzywa UE, aby wykorzystwała koncepcję bezpieczeństwa ludzkiego, którą określono w rezolucji nr 66/290 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz w jego agendzie „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo”; nalega, by koncepcja bezpieczeństwa koncentrowała się na życiu ludzkim i jego ochronie przed takimi zagrożeniami, jak przemoc, brak edukacji, opieki zdrowotnej, żywności czy niezależności ekonomicznej; wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, aby rozwijały i propagowały program ONZ w zakresie rozbrowienia; kładzie nacisk na prowadzenie feministycznej polityki zagranicznej w zakresie rozbrowienia i nieprolifracji;

84. zwraca uwagę, że kobiety są w nieproporcjonalnie większym stopniu narażone na przemoc seksualną związaną z konfliktami oraz inne bezkarnie popełniane naruszenia praw człowieka, co oznacza też większe ryzyko stania się ofiarą handlu ludźmi; podkreśla potrzebę zapewnienia kobietom i dziewczętom, które padły ofiarą przemocy seksualnej w strefach i krajach objętych konfliktem, odpowiedniej i całościowej opieki i leczenia, a także skutecznego i szybkiego zadośćuczynienia; zauważa, że system ten działa już tam, gdzie został zastosowany, i pomaga również w ponownej integracji społecznej tych ofiar; przypomina o znaczeniu zwalczania stygmatyzacji ofiar; domaga się ciągłości wsparcia dla środków, których celem jest dostarczanie kobietom w sytuacjach konfliktu i w sytuacjach nadzwyczajnych pakietów pomocowych w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego poprzez finansowanie i wspomaganie organizacji pierwszego kontaktu i organizacji prowadzonych przez kobiety;

85. przypomina, że kobiety są nieproporcjonalnie częściej dotknięte konfliktami zbrojnymi; ubolewa nad wykorzystywaniem przemocy seksualnej jako narzędzia wojny oraz domaga się jej pilnego zwalczania, a także zapobiegania bezkarności poprzez pociągnięcie sprawców do odpowiedzialności; podkreśla również, że kobiety są często pierwszymi ofiarami wysiedleń ludności w strefach konfliktów i często cierpią z powodu utraty niezależności ekonomicznej oraz braku dostępu do edukacji i rzetelnych usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego; podkreśla potrzebę zapewnienia dostępu do edukacji i zatrudnienia ludności wysiedlonej w wyniku konfliktu lub klęski żywiołowej; apeluje do Komisji i państw członkowskich o współpracę z krajami partnerskimi i ich siłami zbrojnymi w celu zapewnienia odpowiedniego egzekwowania Konwencji genewskiej o ochronie osób cywilnych podczas wojny, ze szczególnym naciskiem na zapobieganie przemocy seksualnej i karanie jej sprawców;

86. wyraża ubolewanie, że w GAP III nie uwzględniono dziedzictwa kulturowego w różnych krajach oraz roli kobiet w jego ochronie i rozwoju; wzywa Komisję i ESDZ, aby opracowały programy mające na celu ochronę i uznanie dziedzictwa kulturowego i tradycji wypracowanych przez kobiety, które to elementy często pozostają niezauważone, zwłaszcza w całym cyklu konfliktu;

Operacje humanitarne uwzględniające aspekt płci

87. ubolewa, że w wydanym niedawno komunikacie Komisji w sprawie operacji humanitarnych UE: nowe wyzwania, te same zasady (COM(2021)0110) nie uwzględnia się w wystarczającym stopniu perspektywy płci w kontekście pomocy humanitarnej; wzywa Komisję do przedstawienia bardziej konkretnych wniosków dotyczących poszczególnych wydatków, programów, śledzenia i oceny działań związanych z płcią w kontekście pomocy humanitarnej oraz do opracowania środków służących dalszemu rozwijaniu dostosowanych i skutecznych działań humanitarnych UE uwzględniających aspekt płci, z uwzględnieniem możliwości, jakie trojakić podejście oparte na powiązaniu pomocy humanitarnej, rozwoju i pokoju stwarza dla ochrony praw kobiet i dziewcząt oraz promowania równouprawnienia płci we wszystkich kontekstach;

Budowa zielonego i cyfrowego społeczeństwa

88. z zadowoleniem przyjmuje włączenie do GAP III priorytetowego obszaru dotyczącego zmiany klimatu, biorąc pod uwagę, że zmiana klimatu nie jest neutralna pod względem płci, ponieważ wzmacnia istniejące różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn, zwłaszcza w odniesieniu do osób ubogich, młodych i ludów tubylczych, szczególnie w niestabilnych środowiskach; docenia determinację Unii w uwzględnianiu wymiaru płci w zielonej transformacji, biorąc pod uwagę międzysektorowy i nieproporcjonalnie większy wpływ zmiany klimatu na kobiety i dziewczęta, zwłaszcza w krajach rozwijających się; podkreśla konieczność włączenia, wysłuchania i wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt przy

Czwartek, 10 marca 2022 r.

opracowywaniu i wdrażaniu skutecznych metod łagodzenia skutków zmian klimatu i przystosowywania się do nich w krajach partnerskich, a tym samym zapewnienia transformacyjnych z punktu widzenia równości płci i skutecznych działań na rzecz klimatu; wzywa UE do dawania przykładu poprzez niezwłoczne uwzględnienie perspektywy płci i celów w zakresie równouprawnienia płci w Europejskim Zielonym Ładzie i związanych z nim inicjatywach;

89. przypomina, że równość płci jest warunkiem wstępnym zrównoważonego rozwoju i osiągnięcia uczciwej i sprawiedliwej transformacji, która nie pozostawia nikogo bez pomocy; przypomina w związku z tym o swoim apelu, by w ślad za Europejskim Zielonym Ładem szybko podążyła dyplomacja w zakresie Zielonego Ładu, która systematycznie uwzględni perspektywę płci społeczno-kulturowej i międzysektorową oraz zaangażuje kobiety i dziewczęta, w tym kobiety tubylcze, w proces podejmowania strategicznych decyzji dotyczących dostosowania do zmian klimatu;

90. podkreśla, że kobiety i kobiece organizacje przodują pod względem znajdowania rozwiązań i dostarczania eksperckiej wiedzy o rolnictwie, klimacie, energii i zachowaniu różnorodności biologicznej oraz stoją na czele walki ze zmianą klimatu; apeluje o wspieranie ich za pomocą adekwatnego i elastycznego dofinansowania, przepisów i szerszego dostępu do gruntów i zasobów, a także poprzez współpracę z sektorem prywatnym i finansowym; przypomina o znaczeniu przystosowania uwzględniającego aspekt płci, w tym rolnictwa przyjaznego klimatowi, zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, gospodarki o obiegu zamkniętym i zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi;

91. apeluje o ułatwianie kobietom i dziewczętom dostępu do narzędzi cyfrowych oraz szkoleń w tym zakresie, a także do promowania zatrudniania ich w zawodach związanych z nauką, technologią, inżynierią i matematyką (STEM);

92. podkreśla, że sieci społecznościowe są źródłem dyskryminacji i molestowania ze względu na płeć; podkreśla, że rządy powinny zwiększyć wysiłki na rzecz lepszego uregulowania tych sieci oraz platform cyfrowych w celu zwalczania przemocy w sieci i cybernękania na tle płciowym; dostrzega, że stanowi to główną przeszkodę w dostępie kobiet i dziewcząt do środowiska cyfrowego i ich uczestnictwa online oraz poważnie ogranicza uczestnictwo dziewcząt i kobiet w polityce, zwłaszcza w przypadku kobiet i dziewcząt o tożsamościach interseksyjnych, które zgłaszają wyższe wskaźniki nękania w sieci; domaga się ukierunkowanych mechanizmów ochrony dla kobiet w internecie oraz większego zaangażowania kobiet w projektowanie, produkcję i rozwój sztucznej inteligencji w celu walki z utrwalaniem się stereotypów i uprzedzeń związanych z płcią; apeluje o egzekwowanie odpowiednich przepisów prawa karnego, aby przeciwdziałać nadużyciom w internecie, groźbom, molestowaniu seksualnemu i rozpowszechnianiu prywatnego wizerunku bez zgody;

93. zauważa, że handel elektroniczny może przyczynić się do połączenia większej liczby kobiet prowadzących przedsiębiorstwa z rynkami międzynarodowymi; wzywa jednak Komisję do pomocy kobietom w korzystaniu z nowych technologii, takich jak blockchain, które ze względu na partnerski charakter, anonimowość i skuteczność mogą pomóc niektórym kobietom w pokonaniu pewnych dyskryminujących barier prawnych i kulturowych w handlu, poprawić ich dostęp do finansowania i pomóc im w integracji z globalnymi łańcuchami wartości;

Tworząc prawdziwe pokolenie równości

94. ponownie podkreśla przewodnią rolę, jaką Unia powinna odgrywać na szczeblu wielostronnym na rzecz feministycznej dyplomacji w celu realizacji międzynarodowych umów dotyczących praw kobiet i dziewcząt oraz wzmocnienia ich pozycji; wzywa UE, jej państwa członkowskie, Komisję i ESDZ do zobowiązania się do poczynienia postępów w kierunku feministycznej polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i rozwoju, która wiąże się z wizją transformacyjną z punktu widzenia równości płci, oraz do uczynienia równouprawnienia płci kluczowym elementem ich działań zewnętrznych i priorytetów;

95. z zadowoleniem przyjmuje obietnicę wyasygnowania 33 mld EUR złożoną przez rządy na całym świecie, sektor prywatny i społeczeństwo obywatelskie na Forum Pokolenia Równości w Paryżu; apeluje o skuteczny i międzynarodowy system rozliczalności oraz oczekuje od Komisji corocznego kontrolowania przyjętych przez nią zobowiązań i ich konkretnego wdrażania w praktyce;

96. przypomina, że Komisja zobowiązała się przeznaczyć 4 mld EUR z budżetu zewnętrznego na rzecz kobiet i dziewcząt oraz zwiększyć finansowanie organizacji kobiecych; wzywa do doprecyzowania tych zobowiązań, ich odpowiedniego monitorowania i przełożenia na realia, a także do ustanowienia jasnego poziomu bazowego i celów;

97. przypomina, że dialog międzypokoleniowy oraz włączenie i angażowanie mężczyzn i chłopców w zapewnianie równości płci są kluczowe dla sukcesu przemian społecznych i stworzenia prawdziwego pokolenia równości;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

98. z zadowoleniem przyjmuje, że w GAP III uznano znaczenie aktywnego angażowania mężczyzn i chłopców w celu promowania zmian w postawach społecznych, a w rezultacie szerszych zmian strukturalnych; podkreśla, jak ważne jest stworzenie praktycznych sposobów, aby zaangażować mężczyzn i chłopców jako podmioty wprowadzające zmiany przez ustanowienie dodatkowych wskaźników i celów związanych z zaangażowaniem mężczyzn i chłopców, oraz zadbanie o to, by GAP III przyniósł pozytywne rezultaty także dla nich;

o

o o

99. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.
